Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2005/667/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 12ης Ιουλίου 2005

για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου καταστολής της ρύπανσης από πλοία

(ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 164)

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 99 της 14.4.2007, σ. 18 (2005/667/ΔΕΥ)

▼B

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2005/667/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2005

για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου καταστολής της ρύπανσης από πλοία

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής που αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης [2], καθώς και τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, και ιδίως το σημείο 48, επιτάσσουν την ανάληψη νομοθετικής δράσης κατά της περιβαλλοντικής εγκληματικότητας, ιδίως δε την πρόβλεψη κοινών κυρώσεων και συγκρίσιμων δικονομικών εγγυήσεων.

(2) Η καταπολέμηση της εκ προθέσεως ή βαρείας αμελείας ρύπανσης από πλοία αποτελεί μια από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Κοπεγχάγης της 12 και 13 Δεκεμβρίου 2002, σημεία 32 έως 34, και η δήλωση στην οποία προέβη το Συμβούλιο ΔΕΥ της 19 Δεκεμβρίου 2002 μετά το ναυάγιο του πετρελαιοφόρου Prestige μαρτυρούν τη βούληση της Ένωσης να θεσπίσει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να μην επαναληφθούν παρόμοιες καταστροφές.

(3) Για το σκοπό αυτό, όπως δήλωσε και η Επιτροπή με την ανακοίνωσή της προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την ενίσχυση της θαλάσσιας ασφάλειας κατόπιν του ναυαγίου του πετρελαιοφόρου Prestige, χρειάζεται προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών.

(4) Η οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7 Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις [3] και η παρούσα απόφαση-πλαίσιο η οποία συμπληρώνει την οδηγία 2005/35/ΕΚ με λεπτομερείς ποινικούς κανόνες, επιδιώκουν την προσέγγιση αυτή.

(5) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο, που βασίζεται στο άρθρο 34 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτελεί την κατάλληλη πράξη ώστε να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να προβλέψουν ποινικές κυρώσεις.

(6) Λόγω της ειδικής φύσης της σχετικής συμπεριφοράς θα πρέπει να θεσπισθούν κοινές κυρώσεις κατά των νομικών προσώπων.

([1]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13 Ιανουαρίου 2004 (ΕΕ C 92 της 16.4.2004, σ. 19).

([2]) ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

([3]) Βλέπε σελίδα 11 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

(7) Ιδιαίτερα σημαντικό χαρακτήρα στο πλαίσιο της συνεργασίας έχει η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας του 1982, η οποία έχει υπογραφεί από όλα τα κράτη της Ένωσης και της οποίας η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος.

(8) Θα πρέπει να οργανωθεί η καλύτερη δυνατή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να διασφαλίζεται η ταχεία κοινοποίηση πληροφοριών από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Θα πρέπει να ορισθούν και να εντοπισθούν σημεία επαφής.

(9) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης-πλαισίου δεν μπορούν να επιτευχθούν με ικανοποιητικό τρόπο από τα κράτη μέλη χωριστά, και μπορούν συνεπώς, λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα των ζημιών που είναι δυνατόν να προκληθούν από τις σχετικές συμπεριφορές, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που καθιερώθηκε με το άρθρο 5 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται από το ίδιο άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα όρια τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(10) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αντανακλώνται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(11) Η παρούσα οδηγία-πλαίσιο δεν προβλέπει ρητά υποχρέωση των κρατών μελών τα οποία συνορεύουν με στενά χρησιμοποιούμενα για διεθνή ναυσιπλοΐα και υποκείμενα στο καθεστώς πλου διέλευσης, όπως ορίζεται στο μέρος III τμήμα 2 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας του 1982, να καθορίζουν δικαιοδοσία όσον αφορά αδικήματα διαπραττόμενα σε αυτά τα στενά. Η δικαιοδοσία επί των αδικημάτων αυτών θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, και ιδίως το άρθρο 34 της προαναφερόμενης σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας.

(12) Η πρακτική εφαρμογή των μέτρων που θα ληφθούν από τα κράτη μέλη κατά την υλοποίηση της παρούσας απόφασης-πλαισίου, θα πρέπει να παρακολουθείται από την Επιτροπή η οποία θα πρέπει, εντός πενταετίας από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαισίου, να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο· η έκθεση αυτή θα μπορεί να περιλαμβάνει τις ενδεδειγμένες προτάσεις,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου ισχύουν οι ορισμοί που προβλέπονται από το άρθρο 2 της οδηγίας 2005/35/ΕΚ.

Άρθρο 2

Ποινικά αδικήματα

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της παρούσας απόφασης-πλαισίου, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζει ότι παραβάσεις κατά την έννοια των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας 2005/35/ΕΚ θεωρούνται ποινικά αδικήματα.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για τα μέλη του πληρώματος, στις περιπτώσεις παραβάσεων οι οποίες σημειώνονται σε στενά που

▼B

χρησιμοποιούνται για την διεθνή ναυσιπλοΐα, σε αποκλειστικές οικονομικές ζώνες και στην ανοικτή θάλασσα, όταν πληρούνται οι όροι που εκτίθενται στο παράρτημα I κανονισμός 11 στοιχείο β) ή στο παράρτημα II κανονισμός 6 στοιχείο β) της σύμβασης MARPOL 73/78.

Άρθρο 3

Συνέργεια και ηθική αυτουργία

Κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζει ότι τιμωρούνται η συνέργεια και η ηθική αυτουργία σε αδίκημα προβλεπόμενο από το άρθρο 2.

Άρθρο 4

Κυρώσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζει ότι τα αδικήματα που προβλέπονται από τα άρθρα 2 και 3 τιμωρούνται με αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις οι οποίες περιλαμβάνουν, για τις σοβαρές τουλάχιστον περιπτώσεις, μέγιστες ποινές στερητικές της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έως τριών ετών.

2. Για τις ήσσονος βαρύτητας περιπτώσεις, όταν το αδίκημα που διαπράχθηκε δεν προκαλεί επιδείνωση της ποιότητας των υδάτων, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει κυρώσεις διαφορετικού είδους από αυτές που ορίζει η παράγραφος 1.

3. Παράλληλα με τις ποινικές κυρώσεις της παραγράφου 1 είναι δυνατόν να επιβάλλονται και άλλες κυρώσεις ή μέτρα, ιδίως χρηματικές ποινές ή διοικητικά πρόστιμα ή αφαίρεση του δικαιώματος φυσικού προσώπου να ασκεί δραστηριότητα η οποία προϋποθέτει την κατοχή επίσημης αδείας ή έγκρισης ή να ιδρύει, να διαχειρίζεται ή να διοικεί εταιρεία ή ίδρυμα, εάν από τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην καταδίκη του φυσικού προσώπου προκύπτει σαφώς ότι υφίσταται ο κίνδυνος ο δράστης να τελέσει και πάλι αξιόποινη πράξη του ιδίου είδους.

4. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι τα εκ προθέσεως τελούμενα αδικήματα που αναφέρει το άρθρο 2 τιμωρούνται με μέγιστη ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε έως δέκα ετών εφόσον τα αδικήματα προκάλεσαν σημαντική και εκτεταμένη ζημία στην ποιότητα των υδάτων, σε ζωικά ή φυτικά είδη ή τμήματα αυτών, και τον θάνατο ή βαριά σωματική βλάβη προσώπων.

5. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι τα εκ προθέσεως τελούμενα αδικήματα που αναφέρει το άρθρο 2 τιμωρούνται με μέγιστη ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον δύο έως πέντε ετών όταν:

α) έχουν προκαλέσει ►C1 σημαντική και εκτεταμένη ◄ ζημία στην ποιότητα των υδάτων, σε ζωικά ή φυτικά είδη ή τμήματα αυτών, ή

β) έχουν τελεσθεί στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης κατά την έννοια της κοινής δράσης 98/733/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 21 Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με το αξιόποινο της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης [1], ανεξάρτητα από το επίπεδο των κυρώσεων που αναφέρει η εν λόγω κοινή δράση.

6. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζει ότι τα αδικήματα που αναφέρει το άρθρο 2, όταν διαπράττονται εκ βαρείας αμελείας, τιμωρούνται με μέγιστη ποινή στερητική της ελευθε-

[1] ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

▼B

ρίας τουλάχιστον δύο έως πέντε ετών εφόσον έχουν προκαλέσει σημαντική και εκτεταμένη ζημία στην ποιότητα των υδάτων, σε ζωικά ή φυτικά είδη ή τμήματα αυτών και το θάνατο ή βαριά σωματική βλάβη προσώπων.

7. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι τα αδικήματα που αναφέρει το άρθρο 2, όταν διαπράττονται εκ βαρείας αμελείας, τιμωρούνται με μέγιστη ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έως τριών ετών όταν έχουν προκαλέσει ►C1 σημαντική και εκτεταμένη ζημία ◄ στην ποιότητα των υδάτων, σε ζωικά ή φυτικά είδη ή τμήματα αυτών.

8. Όσον αφορά στερητική της ελευθερίας ποινή, το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη του διεθνούς δικαίου, και ιδίως του άρθρου 230 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας του 1982.

Άρθρο 5

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι τα νομικά πρόσωπα είναι δυνατόν να υπέχουν αστική ευθύνη για τα αδικήματα των άρθρων 2 και 3, τα οποία έχουν τελεσθεί προς όφελός τους από κάθε πρόσωπο το οποίο ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και το οποίο κατέχει ιθύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου, με βάση:

α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου, ή

β) εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου, ή

γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Πέραν των περιπτώσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 1, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί αστικώς υπεύθυνο όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους ενός των προσώπων που αναφέρει η παράγραφος 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση των αδικημάτων που αναφέρει το άρθρο 2, προς όφελος του εν λόγω νομικού προσώπου, από πρόσωπο που ενεργεί υπό την εξουσία του.

3. Η δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 ευθύνη νομικού προσώπου δεν αποκλείει την ποινική δίωξη κατά φυσικών προσώπων που συμμετέχουν ως αυτουργοί, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στα αδικήματα που αναφέρονται από τα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 6

Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι στο νομικό πρόσωπο που κρίνεται υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 επιβάλλονται κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Στις κυρώσεις:

α) περιλαμβάνονται χρηματικές ποινές ή διοικητικά πρόστιμα τα οποία, τουλάχιστον στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το νομικό πρόσωπο θεωρείται υπεύθυνο για αδικήματα αναφερόμενα στο άρθρο 2, είναι:

i) μεγίστου ύψους τουλάχιστον μεταξύ 150 000 ευρώ και 300 000 ευρώ,

ii) μεγίστου ύψους τουλάχιστον μεταξύ 750 000 ευρώ και 1 500 000 ευρώ, στις σοβαρότερες περιπτώσεις, περιλαμβανομένων τουλάχιστον εκείνων που εμπίπτουν στο άρθρο 4 παράγραφοι 4 και 5·

▼B

β) μπορούν, σε όλες τις περιπτώσεις, να περιλαμβάνονται κι άλλες κυρώσεις πέραν των προστίμων, όπως:

i) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις,

ii) μέτρα προσωρινής ή οριστικής απαγόρευσης της άσκησης εμπορικής δραστηριότητας,

iii) επιβολή δικαστικής εποπτείας,

iv) δικαστική εκκαθάριση,

v) υποχρέωση λήψης ειδικών μέτρων για την εξάλειψη των συνεπειών του αδικήματος το οποίο οδήγησε στην ευθύνη του νομικού προσώπου.

2. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο α) και με την επιφύλαξη της πρώτης περιόδου της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ χρησιμοποιούν την ισοτιμία του ευρώ με το νόμισμά τους η οποία έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 12 Ιουλίου 2005.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο α), να χρησιμοποιούν ένα σύστημα σύμφωνα με το οποίο η χρηματική ποινή ή το διοικητικό πρόστιμο θα είναι ανάλογο με τον κύκλο εργασιών του νομικού προσώπου, με το οικονομικό όφελος που επετεύχθη ή που προβλεπόταν να επιτευχθεί μέσω της διάπραξης του αδικήματος ή με κάθε άλλο μέγεθος ενδεικτικό της οικονομικής κατάστασης του νομικού προσώπου, αρκεί το σύστημα αυτό να καθιστά δυνατή την επιβολή μεγίστου ύψους χρηματικών ποινών ή διοικητικών προστίμων τουλάχιστον ίσης αξίας με το ελάχιστο του μεγίστου ύψους που ορίζει η παράγραφος 1 στοιχείο α).

4. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την απόφαση-πλαίσιο σύμφωνα με την παράγραφο 3 γνωστοποιούν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή τη σχετική τους πρόθεση.

5. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι στο νομικό πρόσωπο το οποίο υπέχει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 2 επιβάλλονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις ή μέτρα.

Άρθρο 7

Δικαιοδοσία

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να θεμελιώνει τη δικαιοδοσία του, καθ' όσον το επιτρέπει το διεθνές δίκαιο, για τα αδικήματα που αναφέρονται από τα άρθρα 2 και 3 και τα οποία έχουν τελεσθεί:

α) εν μέρει ή εν όλω στο έδαφός του·

β) στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του ή σε ισοδύναμη ζώνη καθορισθείσα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο·

γ) επί πλοίου που φέρει τη σημαία του·

δ) από υπήκοό του, εάν το αδίκημα είναι ποινικώς κολάσιμο στον τόπο της τέλεσής του ή εάν ο τόπος της τέλεσης δεν εμπίπτει σε καμία εδαφική δικαιοδοσία·

ε) προς όφελος νομικού προσώπου με καταστατική έδρα στο έδαφός του·

στ) εκτός του εδάφους του, αλλά προκάλεσαν ή ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση στο έδαφός του ή στην οικονομική ζώνη του, εφόσον το πλοίο ευρίσκεται εκουσίως σε λιμένα ή σε υπεράκτιο τερματικό σταθμό του κράτους μέλους·

ζ) στην ανοικτή θάλασσα, εφόσον το πλοίο βρίσκεται εκουσίως σε λιμένα ή σε υπεράκτιο τερματικό σταθμό του κράτους μέλους.

▼B

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι δεν θα εφαρμόζει ή ότι θα εφαρμόζει μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες τον κανόνα δικαιοδοσίας που θεσπίζεται:

α) από την παράγραφο 1 στοιχείο δ)·

β) από την παράγραφο 1 στοιχείο ε).

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου όποτε αποφασίζουν να εφαρμόσουν την παράγραφο 2, διευκρινίζοντας, όπου χρειάζεται, τις ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες για τις οποίες ισχύει η απόφαση.

4. Όταν ένα αδίκημα εμπίπτει στη δικαιοδοσία περισσοτέρων του ενός κρατών μελών, τα οικεία κράτη μέλη προσπαθούν να συντονίσουν δεόντως τις ενέργειές τους, ιδίως όσον αφορά τους όρους δίωξης και τη λεπτομερή διαδικασία αμοιβαίας συνδρομής.

5. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα συνδετικά στοιχεία:

α) το κράτος μέλος στο έδαφος, την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή ισοδύναμη ζώνη του οποίου τελέσθηκε το αδίκημα·

β) το κράτος μέλος στο έδαφος, την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή ισοδύναμη ζώνη του οποίου εκδηλώνονται τα αποτελέσματα του αδικήματος·

γ) το κράτος μέλος από το έδαφος, την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή ισοδύναμη ζώνη του οποίου διέρχεται το πλοίο από το οποίο τελέσθηκε το αδίκημα·

δ) το κράτος μέλος του οποίου είναι υπήκοος ή κάτοικος ο υπαίτιος του αδικήματος·

ε) το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου έχει την καταστατική έδρα του το νομικό πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου τελέσθηκε το αδίκημα·

στ) το κράτος μέλος της σημαίας του πλοίου από το οποίο τελέσθηκε το αδίκημα.

6. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το έδαφος περιλαμβάνει την περιοχή που προβλέπεται από το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2005/35/ΕΚ.

Άρθρο 8

Κοινοποίηση πληροφοριών

1. Όταν ένα κράτος μέλος πληροφορηθεί την τέλεση αδικήματος επί του οποίου εφαρμόζεται το άρθρο 2 ή τον κίνδυνο τέλεσης ανάλογου αδικήματος που προκαλεί ή είναι ενδεχόμενο να προκαλέσει επικείμενη ρύπανση, ενημερώνει αμέσως τα άλλα κράτη μέλη που είναι ενδεχόμενο να εκτεθούν σε αυτές για τις ζημίες καθώς και την Επιτροπή.

2. Όταν ένα κράτος μέλος πληροφορηθεί την τέλεση αδικήματος επί του οποίου εφαρμόζεται το άρθρο 2 ή τον κίνδυνο τέλεσης ανάλογου αδικήματος που είναι ενδεχόμενο να εμπίπτει στη δικαιοδοσία κράτους μέλους, ενημερώνει αμέσως αυτό το κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν χωρίς καθυστέρηση στο κράτος της σημαίας ή σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα μέτρα που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαισίου και ιδίως του άρθρου 7.

▼B

Άρθρο 9

Ο ορισμός σημείων επαφής

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ήδη υφιστάμενα σημεία επαφής ή, εν ανάγκη, δημιουργεί νέα σημεία επαφής, ιδίως για την ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται από το άρθρο 8.

2. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την υπηρεσία ή τις υπηρεσίες του που λειτουργούν ως σημεία επαφής σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Επιτροπή γνωστοποιεί αυτά τα σημεία επαφής στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 10

Πεδίο εδαφικής εφαρμογής

Το πεδίο εδαφικής εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαισίου είναι το ίδιο με εκείνο της οδηγίας 2005/35/ΕΚ.

Άρθρο 11

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου έως τις 12 Ιανουαρίου 2007.

2. Έως τις 12 Ιανουαρίου 2007, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες ενσωματώνουν στο εθνικό τους δίκαιο τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Με βάση τις πληροφορίες αυτές και γραπτή έκθεση της Επιτροπής, το Συμβούλιο εκτιμά, το αργότερο στις 12 Ιανουαρίου 2009 το βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη συμμορφώθηκαν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

3. Έως τις 12 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή βάσει των πληροφοριών που της έχουν γνωστοποιήσει τα κράτη μέλη σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των εκτελεστικών διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαισίου, υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση καθώς και κάθε πρόταση που κρίνει ενδεδειγμένη, περιλαμβανομένων, ενδεχομένως, προτάσεων με βάση τις οποίες τα κράτη μέλη, όσον αφορά αδικήματα που διαπράττονται στα χωρικά τους ύδατα ή στην αποκλειστική οικονομική τους ζώνη ή ισοδύναμη ζώνη, δεν θεωρούν τα πλοία τα οποία φέρουν σημαία άλλου κράτους μέλους ως αλλοδαπά κατά την έννοια του άρθρου 230 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, του 1982.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.